

Mirko Kunčič:

Pesem o zlatu.

(Deklamovanka za materinski dan.)

Mamica moja je strašno bogata.
Nima zlatá — in je vendar vsa zlata:
zlate so njene oči,
zlati so njeni lasje,
zlate so njene besede,
zlato je njeno srce.

Vse to bogastvo mi vsak dan poklanja,
kadar ljubeče nad mano se sklanja.
Kadar me boža, poljublja gorkó —
nihče na svetu bogat ni tako.

Mamica moja je strašno bogata.
Revna, preprosta je — in vendar vsa zlata:
zlate so roke, ki kruhek mi režejo
in dobrotljivo v ljubezni mi strežejo;
zlat je prav vsak njen pogled in nasmeh,
zlata celo vsaka solza v očeh — — —

Vse to bogastvo mi krut grobokop
z mamico mrtvo bo dal v hladen grob.
Jaz pa še vedno dovolj bom bogat:
NANJO SPOMIN mi bo tudi ves zlat.

Ksaver Meško:

Deklica materi.

Mati, kje bi boljšo našla na vsem sveti?
Mati, z zlatom trebalo bi te odeti.

Mati, v bolečinah si me porodila.
Prva ti o Bogu si mi govorila.

Mati, noč in dan si zame ti skrbela.
Da bi pridna bila, to si le želela.

Mati, kaj za vso ljubezen smem ti dati?
Pridna bom, to ti obljubljam, zlata mati.